

Homenatge, Memòria i Prevenció

Enviada per xvalls2 el 11/Mai/2015 - 12:53

El [Projecte Manresa-Mauthausen](#), va estar present a la celebració del 70è aniversari de l'alliberament del camp de Mauthausen, el camp dels republicans catalans i espanyols. Per tercera vegada consecutiva hi viatjàrem alumnat dels instituts Pius Font i Quer i Lluís de Peguera; integrats en la Xarxa Europea d'Instituts per la Memòria i la Prevenció del (s) Feixisme(s); coordinats per l'[Amical de Mathausen](#) i altres camps. A través de la Memòria, retérem Homenatge a la deportació i ens refermàrem en la Prevenció pel present i futur.

En retornar a Manresa hem quedat sorpresos de la nul·la presència i ressò en els mitjans de premsa locals-comarcals; així com de la parcialitat amb que n'ha informat la premsa estatal –en l'escrit i el retoc de les imatges-, de l'acte més mediàtic de la visita del “ministro de asuntos exteriores del Reino de Espanya: Sr. Margallo”.

L'acte Internacional, del diumenge 9, on hi havia totes les delegacions d'estat, va ser una mostra dels problemes que encara té pendents el Reino de España. Podem girar la vista i deixar passar el temps, però no serà pas la solució. La [televisió austríaca](#) que va retransmetre tot l'acte, comentava que no entenia massa la composició de la delegació espanyola. Va destacar la quantitat de banderes diverses que hi havia, llevat de l'única “espanyola” (constitucional) que portava l'abanderat del “ministerio”, que no es movia del costat del “señor ministro”. Va ser la delegació que va desfilar en **quatre grups separats** i va fer **quatre ofrenes florals diferents**. 1 / Obria la comitiva la delegació de l'estat, amb l'única bandera constitucional; 2/ darrera hi havia la delegació de la Generalitat, composta pel delegat català a Viena, el president del Memorial Democràtic, l'eurodiputat Sr Terricabres (ERC) i el paer de Lleida; 3/ a continuació, a força distància, el tercer grup presidit per la bandera republicana, el penó de l'Amical i un mar d'estelades amb una ikurrinya i més republicanes; 4/ finalment el grup més reticent al govern espanyol, austríacs d'ascendents de supervivent que s'hi quedaren a viure, conjuntament amb els deportats austurians. La mateixa televisió austríaca va destacar la presència de la quantitat de banderes –catalanes- llevat de l'espanyola.

Prèviament a l'acte de les delegacions, s'havia fet un homenatge als deportats republicans en el memorial espanyol. Quan hi arribà el Sr. Margallo, tot i saber que estava en terreny “incòmode”, va tenir la sorpresa de la quantitat de símbols que l'esperava llevat del constitucional, amb la incomoditat, poder sorpresa, de la quantitat d'estelades. Tot va transcorre amb civilitat, però amb força tensió ambiental.

És just i necessari que la premsa que l'acompanyava –TVE i RNE- destaquí les seves paraules; però és molt parcial que no subratlli ni un bri dels discursos previs del president de l'Amical i la presidenta de l'Amical dels republicans espanyols d'Àustria. Repassada la premsa estatal: Mundo, Periódico, Vanguardia, Nació Digital, Ara, TV3 ... deixa molt que desitjar. En primer lloc no es pot perdre de vista que l'objectiu comú i essencial que unia tanta diversitat de sensibilitats era i és la Memòria, l'**Homenatge als deportats i la Prevenció pel present i futur**.

Hem sembla que el que vam escenificar allà és un microcosmos de la quantitat de temes pendents, en diversos eixos, que té plantejats aquest país del Reino de España

Volem deixar constància de tres reflexions sorgides *in situ*. 1/ la Generalitat no va estar a l'altura. Si volem ser un país normal, calia una representació a nivell de govern, com a mínim igual que van fer a Rabrensbuk: la presència

de la viceconsellera Sra. Joana Ortega. 2/ El PSOE ha estat Gobierno i tampoc ha estat a l'altura dels esdeveniments, ja que va ser incapaç de fer una llei en reconeixement jurídic de totes les víctimes. 3/ la proposta de llei –presentada per l'Amical espanyola mitjançant l'únic diputat que vol fer-ho, Sr. Joan Tardà- que serà votada avui dimarts 12, tampoc prosperarà: Margallo *dixit*.

Seria molt llarg i difícil de trametre en paraules, però volem esmentar les emotives, molt emotives memorialitzacions on vam participar, com ara al camp d'Ebensee, al de Gusen i la inauguració del monument a Anna Pointner, que guardà els negatius que Francesc Boix sustreia del camp, que foren essencials en el procés de Nurenberg.

Recollint la proposta del sociòleg Salvador Cardús, en la contraportada de l'ara -12 maig-, ens agradaria donar a conèixer les nostres impressions i reflexions, així com posar en valor un projecte pedagògic d'escola-institut que està funcionant molt bé. Com a botó de mostra encara ens sentim emocionats i gratificats per la magnífica acollida que va tenir l'[audiovisual -27 de gener-](#) que vam presentar en l'auditori, ple de gom a gom, en el mateix camp de Mauthausen, on va posar -per uns moments- la nostra ciutat de **Manresa- al mapa**. No podem comptar la quantitat de persones que se'ns van acostar per felicitar-nos, per demanar-nos-en còpia i per agrair-nos la nostra mirada jove i actual. Plorant ens deia una vídua de deportat: *“moltes gràcies per no oblidar-nos, però sobretot pel treball amb els joves, a l'escola, i per mostrar-ho al carrer de la vostra ciutat ... Com reaccionaven els ciutadans? ... Quin és i com és el vostra institut? ...”*

“Volta el món i torna al born”, diu la dita. Ens fan més cas, en la nostra tasca pedagògica, fora de casa que a casa.